

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 25. april 2016 –
Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) mod Diputación General de
Aragón**

(Sag C-237/16)

(2016/C 260/31)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Sagsøgt: Diputación General de Aragón

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en regional afgift, som angiveligt pålægges miljøskader forårsaget af anvendelsen af bygninger og anlæg, der er knyttet til aktiviteter og trafik i detailhandelscentre, der råder over et stort salgs- og parkeringsareal til deres kunder, såfremt det offentlige salgsareal er på over 500 m², men som i praksis opkræves, uanset om disse detailhandelscentre reelt er placeret uden for eller inden for byzonen, og i de fleste tilfælde pålægges virksomheder fra andre medlemsstater, i betragtning af: i) afgiften i praksis ikke pålægges forretningsdrivende, der ejer flere detailhandelscentre, uanset det samlede offentlige salgsareal, hvis ingen af disse detailhandelscentre har et offentligt salgsareal på over 500 m², eller hvis nogen eller nogle af dem overskrider denne grænseværdi, men afgiftsgrundlaget er på under 2 000 m², men derimod påhviler forretningsdrivende med ét detailhandelscenter med et offentligt salgsareal, der overskrider disse grænseværdier, og ii) at afgiften ikke pålægges detailhandelscentre, der udelukkende beskæftiger sig med salg af maskiner, køretøjer, værktøj og industrimaterialer; byggematerialer, vvs-artikler, døre og vinduer, der udelukkende sælges til fagfolk; salg af møbler i individuelle, traditionelle og specialiserede forretninger; salg af motorkøretøjer ved autoriserede forhandlere og reparatører; salg af gartneri- og havebrugsprodukter fra planteskoler samt salg af brændsel og motorbrændstof, uanset størrelsen af disse detailhandelscentres offentlige salgsareal?
- 2) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at følgende udgør statsstøtte, der er forbudt i henhold til denne bestemmelse: den manglende afgiftspligt i praksis for så vidt angår IDMGAV for detailhandelscentre med et offentligt salgsareal på under 500 m² eller et større areal for detailhandelscentre med et afgiftsgrundlag på under 2 000 m² og for detailhandelscentre, der udelukkende beskæftiger sig med salg af maskiner, køretøjer, værktøj og industrimaterialer; byggematerialer, vvs-artikler, døre og vinduer, der udelukkende sælges til fagfolk; salg af møbler i individuelle, traditionelle og specialiserede forretninger; salg af motorkøretøjer ved autoriserede forhandlere og reparatører; salg af gartneri- og havebrugsprodukter fra planteskoler samt salg af brændsel og motorbrændstof?

**Appel iværksat den 27. april 2016 af Industrias Químicas del Vallés, S.A. til prøvelse af kendelse
afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. februar 2016 i sag T-296/15, Industrias Químicas del Vallés
mod Kommissionen**

(Sag C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (ved abogadas C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas og C. Vila Gisbert)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. februar 2016 i sag T-296/15, Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV) mod Europa-Kommissionen ophæves.
- Det fastslås, at IQV's søgsmål kan antages til realitetsbehandling med henblik på annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 ⁽¹⁾.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at den træffer en materiel afgørelse i sag T-296/15.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- (i) Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelse fastslog, at den anfægtede forordning er en lovgivningsmæssig retsakt, der i forhold til sagsøgeren omfatter gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (ii) Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelse fastslog, at afvisningen af sagen med henblik på prøvelse af den anfægtede forordning ikke fratog IQV adgangen til effektive retsmidler.
- (iii) Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelse fastslog, at IQV ikke var individuelt berørt af den anfægtede forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 af 11.3.2015 om gennemførelse af artikel 80, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution (EUT 2015, L 67, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa (Italien) den 28. april 2016 – Enzo Di Maura mod Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Sag C-246/16)

(2016/C 260/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa